R. 1925.

5

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA. № 23. 1 grudnia 1925.

TREŚĆ:

35.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 listopada 1925 r. o ustaleniu liczby obrońców sądowych i obrońców przy sądach pokoju w okręgu sądu okręgowego w Nowogródku.

Na mocy art. 1 dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w sprawie przepisów tymczasowych o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju (Dz. P. P. P. № 15 poz. 205), tudzież rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w sprawie rozciągnięcia na ziemie wschodnie dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju (Dz. U. R. P. № 60 poz. 439), zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się w okręgu sądu okręgowego w Nowogródku 28 stanowisk obrońców, a mianowicie:

po dwa stanowiska w Baranowiczach, Horodyszczu, Horodzieju, Klecku, Lachowiczach, Rakowie, Rubieżewiczach i Stołpcach,

cztery stanowiska w Nieświeżu,

osiem stanowisk w Nowogródku.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Dr. S. Piechocki

36.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 listopada 1925 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w powiecie grodzieńskim w okręgu sądu okręgowego w Grodnie.

Na mocy art. 23 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. P. K. P. № 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Wyłącza się z II rewiru śledczego powiatu grodzieńskiego okrąg 3 komisarjatu policji państwowej miasta Grodna i włącza się go do I rewiru śledczego powiatu grodzieńskiego.

§ 2. Wyłącza się z III rewiru śledczego powiatu grodzieńskiego miasto Skidel, tudzież gminy: Kamionkę i Skidel i włącza się je do II rewiru śledczego powiatu grodzieńskiego.

§ 3. Utworzoną rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. № 16 poz. 110) gminę Marcinkańce włącza się do II rewiru śledczego powiatu grodzieńskiego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1926 r.

Minister Sprawiedliwości:
Dr. S. Piechocki

OKÓLNIK № 1114/II. G. S./25

w sprawie

funduszu zaliczkowego na uposażenie służbowe na listopad 1925 r.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 8 listopada 1925 r. L. D. K. 4607/W. A. K. zawiadamiam, iż norma funduszu zaliczkowego na uposażenia służbowe ustalona została na listopad 1925 r. w wysokości 10% uposażenia służbowego za listopad 1925 r.

Fundusz ten tworzy się i zarachowuje w sposób określony w okólnikach z dnia 21 lutego 1924 r. № 840/II. G. S./24 r. (Dz. Urzęd. № 5/24) i z dnia 21 listopada 1924 r. № 957/II. G. S./24 r. (Dz. Urzęd. № 23/24 r.).

Warszawa, dnia 17 listopada 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1115/II. G. S./25

w sprawie

uposażenia na miesiąc grudzień 1925 r.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 20 listopada 1925 r. L: 4450/D. B./1 oznajmiam co następuje:

I. Postanowienia okólnika z dnia 22 czerwca 1925 r. № 1072/II. G. S./25, dotyczące redukcji dodatków regulacyjnego i ekonomicznego mają zastosowanie i w grudniu 1925 r.

II. Uposażenia względnie wynagrodzenia umowne za miesiąc grudzień 1925 r. należy obliczyć przy zastosowaniu mnożnej w kwocie czterdzieści trzy grosze.

W wypadkach, w których uposażenia względnie wynagrodzenia umowne (kontraktowe) są wyrażone w pewnej ilości punktów uposażeniowych bez względu na ustawowe grupy uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (a więc bez dodatku regulacyjnego), należy wypłacić tytułem uposażenia względnie wynagrodzenia umownego za miesiąc grudzień 1925 r. uposażenie względnie wynagrodzenie umowne ustalone na miesiąc listopad 1925 r. (okólnik Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 23 października 1925 r. № 1105/II. G. S./25) zmniejszone o 0,38% (trzydzieści osiem setnych procentu). W wypadkach natomiast, w których wynagrodzenia umowne (kontraktowe) są określone w złotych należy tytułem wynagrodzenia umownego (kontraktowego) za miesiąc grudzień 1925 r. wypłacić ilość złotych ustaloną w umowie. Przy sposobności wyjaśniam, że postanowienie punktu II okólnika Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 23 października 1925 r. № 1105/II. G. S./25 w sprawie uposażenia na listopad 1925 r. w myśl którego „w wypadkach, w których przy wypłacie uposażenia względnie wynagrodzenia umownego nie ma mnożna zastosowania .... należy wypłacić tytułem uposażenia względnie wynagrodzenia umownego na miesiąc listopad 1925 r. uposażenie względnie wynagrodzenie umowne ustalone na miesiąc październik 1925 r. ... zwiększone o 2,3%” oraz analogiczne postanowienia okólników Ministerstwa Sprawiedliwości dotyczących wymiaru uposażenia za poprzednie miesiące ma z natury rzeczy zastosowanie tylko wtedy, jeżeli w odnośnej umowie zastrzeżono, że wzrost względnie zmniejszenie uposażeń funkcjonarjuszów państwowych powoduje wzrost względnie zmniejszenie wynagrodzenia ustalonego w umowie w złotych. Jeżeli natomiast umowa służbowa nie zawiera zastrzeżenia tego rodzaju, wówczas należy stale wypłacać ilość złotych ustaloną w umowie.

III. Dodatek na mieszkanie, należy wypłacić za miesiąc grudzień 1925 r. w wysokości ustalonej w tabeli dołączonej do okólnika z dnia 23 września 1925 r. № 1093/II. G. S./25 na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 673) objaśnionych okólnikiem z dnia 9 sierpnia 1924 r. № 911/II. G. S./24.

IV. Wydatek związany z wypłatą, zarządzoną na mocy niniejszego okólnika należy zarachować na paragrafy obejmujące odnośne kredyty uposażeniowe.

V. Pobór podatku dochodowego tudzież 3% dodatku komunalnego winien być dokonany w dotychczasowym trybie zgodnie z postanowieniem okólnika № 1033/II. G. S./25 (vide art. 9 i 20 ustawy z dnia 18 marca 1925 r. ogłoszonej w Dzienniku Ustaw № 36 poz. 243 z 1925 r.).

Warszawa, dnia 24 listopada 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1117/II. G. S./25

w sprawie sposobu przechowywania depozytów rzeczowych.

Do Panów Przełożonych wszystkich sądów i urzędów prokuratorskich w całem Państwie.

Przywiązując szczególną wagę do ścisłego przestrzegania przez przełożonych wszystkich sądów i urzędów prokuratorskich obowiązujących przepisów o przechowywaniu dowodów rzeczowych, przypominam, że:

1) według art. 227 tymcz. instrukcji ogólnej dla sądów z dn. 21 sierpnia 1917 r. (Dz. Urz. № 2/1917) dowody rzeczowe wartościowe oraz pieniądze i papiery procentowe oddaje się na przechowanie do kas sądowych;

2) według art. 24 punkt c instrukcji z d. 1 marca 1918 r. (Dz. Urz. № 9/1918) prokurator obowiązany jest, nadając bieg sprawie, pieniądze i kosztowności złożyć do kasy sądu okręgowego za pokwitowaniem.

Kasy sądowe, o których mowa w obu zacytowanych wyżej artykułach, odnoszących się do sądów i prokuratorów w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie, straciły swój poprzedni charakter z chwilą wprowadzenia w życie z dniem 1 kwietnia 1920 r. kas skarbowych. Od tego czasu dawne kasy sądowe stały się kasami specjalnemi, przeznaczonemi wyłącznie do pobierania wpływów sądowych.

Z chwilą tą przechowywanie wartościowych dowodów rzeczowych w kasach sądowych nie mogło nadal mieć miejsca i Ministerstwo Sprawiedliwości pismem okólnem z d. 8 marca 1920 r. № 6310/20 poleciło wszelkie zapasy pieniężne, pozostałe na dz. 1 kwietnia 1920 r., jak również depozyty w gotówce, w papierach procentowych i obcej walucie, przelać niezwłocznie do kas skarbowych.

Z dniem 1 stycznia 1922 r. weszły w życie na obszarze całego Państwa nowe przepisy rachunkowo-kasowe, ogłoszone w Dzienniku Urzęd. Ministerstwa Skarbu № 45 i w Monitorze Polskim № 285 z roku 1921.

W myśl postanowień §§ 63 i 64 przepisów dla władz i urzędów państwowych tudzież § 36 instrukcji dla kas skarbowych, objętych wzmiankowanemi przepisami rachunkowo-kasowemi, depozyty w obcej walucie, zarówno w gotówce jak i w papierach wartościowych, przedmioty wartościowe tudzież wszelkie wartościowe dowody rzeczowe (lica czynu) w sprawach sądowych powinny być przechowywane w kasach skarbowych w opieczętowanych kopertach i skrzynkach niewielkich rozmiarów.

Ze wszystkiego co wyżej powiedziano wypływa, że dosłowne wykonywanie przepisów art. 227 tymcz. instrukcji z dn. 21/VIII 1917 r. (Dz. Urz. № 2/1917) i art. 24 p. c. instrukcji z dn. 1/III 1918 (Dz. Urz. № 9/1918) z chwilą utworzenia kas skarbowych i zmianą charakteru dawnych kas sądowych stało się nadal niemożliwem i że poczynając od dnia 1 kwietnia 1920 r. sądy w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie obowiązane są: wszelkie wartościowe depozyty rzeczowe (w tem dowody rzeczowe w pieniądzach, walutach obcych, kosztownościach i papierach procentowych) przechowywać w kasach skarbowych w opieczętowanych kopertach i skrzynkach, dowody zaś rzeczowe wszelkiego innego rodzaju, których oddanie na przechowanie do kas skarbowych w kopertach i skrzynkach nie byłoby możliwe, powinny być przechowywane w lokalach sądowych, przyczem sądy wyższe powinny posiadać w tym celu odpowiednio przysposobione pomieszczenia, w sądach zaś pokoju do przechowywania dowodów rzeczowych, które swym kształtem i objętością do tego się nadają, powinny służyć okute skrzynie, w tym celu przez Ministerstwo dostarczone.

Analogiczny sposób postępowania, oparty na obowiązujących w całem Państwie od dn. 1 stycznia 1922 r. przepisach rachunkowo-kasowych, stosować należy również i do przechowywania dowodów rzeczowych (lic czynu) w okręgach sądów apelacyjnych w Katowicach, Krakowie, Lwowie, Poznaniu i Toruniu.

Warszawa, dnia 26 listopada 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 949/III. A. W./25

w sprawie

obliczania terminów kar pozbawienia wolności, orzekanych przez sądy wojskowe.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych we Lwowie, Krakowie i Katowicach, Panów Prokuratorów przy sądach apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu, Krakowie, Lwowie i Katowicach, Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Wobec zaszłych wątpliwości, jak należy obliczać terminy kar, orzekanych przez sądy wojskowe, więźniom przebywającym w więzieniach powszechnych, po porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, wyjaśniam co następuje:

Sądy wojskowe orzekają kary za przestępstwa pospolite, przewidziane w dzielnicowych ustawach karnych oraz za przestępstwa wojskowe, przewidziane w wojskowym kodeksie karnym.

W myśl § 2 wojsk. kod. karnego (w brzmieniu ustalonem przez rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. — Dz. U. R. P. № 59 poz. 369/1920) do przestępstw wojskowych mają zastosowanie ogólne przepisy ustaw karnych tej dzielnicy, w której dane przestępstwo popełniono.

Do przestępstw pospolitych, sądzonych przez sądy wojskowe stosują się przepisy ustaw karnych dzielnicowych, tej dzielnicy, w której przestępstwo popełniono (rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 maja 1920 r. art. 2 — Dz. U. R. P. № 59 poz. 369/1920).

Ponieważ termin kary oblicza się, przyjmując rok według systemu kalendarzowego, a miesiąc: w byłym zaborze rosyjskim za 30 dni (według art. 22 kod. karn. z r. 1903), a w byłym zaborze austrjackim (według art. VIII patentu wprowadczego do ustawy karnej z r. 1852) i w byłym zaborze pruskim (według § 19 niem. kod. karn.) zgodnie z kalendarzem, przeto przy obliczaniu kar, orzeczonych przez sądy wojskowe, termin kary pozbawienia wolności ustala się:

1) przy karach wymierzanych za przestępstwa pospolite według przepisów dzielnicowej ustawy karnej, którą sąd powołuje w wyroku, a zatem w razie powołania kod. karn. z roku 1903 miesiąc liczy się za 30 dni, a w razie powołania austr. ust. karn. lub niem. kod. karn.—miesiące liczy się kalendarzowo;

2) przy karach wymierzanych za przestępstwa wojskowe, przewidziane w wojsk. kod. karn.—według ogólnych zasad ustawy karnej dzielnicy w której przestępstwo popełniono, a zatem w razie popełnienia przestępstwa w b. dzielnicy rosyjskiej — miesiąc liczy się za 30 dni, a w razie popełnienia przestępstwa w b. dzielnicy austrjackiej lub pruskiej — miesiące liczy się kalendarzowo.

Warszawa, dnia 10 listopada 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Siennicki*

Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 950/III. A. W./25

w sprawie

zarezerwowania dla sędziów śledczych pomieszczenia w więzieniach do przesłuchiwania więźniów.

Do Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

W celu uprzystępnienia panom sędziom śledczym przesłuchiwania więźniów w więzieniach, polecam panu zarezerwować specjalne na ten użytek pomieszczenie w zabudowaniach więziennych, a jeżeliby brak odpowiednich pomieszczeń stanął temu na przeszkodzie, — oddawać do ich dyspozycji na czas badań kancelarję.

Warszawa, dnia 10 listopada 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 951/III. A. W./25

w sprawie

regulowania rachunków za druki dla więziennictwa.

Do wszystkich władz asygnujących więziennictwa.

Dział Pracy więzienia w Rawiczu, rozsyłając zgodnie z okólnikiem № 1031/III. A. W./25 z dnia 16 kwietnia r. b. (Dzien. Urzęd. Min. Sprawiedliwości № 9 z 1925 r. str. 180) do więzień druki na potrzeby ogólnej administracji tychże więzień, przesyła równocześnie rachunki z odnotacją, że rachunek wraz z pokwitowaniem z odbioru druków należy zwrócić temuż Działowi Pracy. Zarządy więzień jednak nie zwracają tych rachunków i skierowują je do Ministerstwa Sprawiedliwości celem uzyskania kredytu na ich opłacenie.

Jest to sprzeczne z powołanym wyżej okólnikiem w którym zaznaczono, że rozrachunki za druki nie będą uskuteczniane przez poszczególne zarządy więzień, lecz przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

Wobec powyższego Ministerstwo Sprawiedliwości poleca zarządom więzień nie występować z raportami do Ministerstwa o przyznanie kredytów na uregulowanie rachunku za przesłane druki, lecz otrzymane rachunki wraz z odpowiedniem pokwitowaniem zwracać Działowi Pracy więzienia w Rawiczu dla którego rachunki te będą służyć jako dowody przy zestawieniu ogólnego rachunku dla Ministerstwa.

Warszawa, dnia 10 listopada 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 952/II. G. S./25

w sprawie

wycofania z obiegu biletów zdawkowych I emisji oraz banknotów 5 złotowych I i II emisji.

Do wszystkich władz i urzędów sądowych w całem Państwie.

Wszystkie sądy, w których depozycie znajdują się dowody rzeczowe w postaci wycofywanych z obiegu biletów zdawkowych 1 i 2-złotowych z napisem „Bank Polski" z datą 28 lutego 1919 r. oraz banknotów 5-złotowych I emisji z datą 28 lutego 1919 r. i II emisji z datą 15 czerwca 1924 r., które nie mogą być narazie wymienione na znaki pozostające w obiegu, obowiązane są sporządzić wykazy tych biletów zdawkowych względnie banknotów w dwu egzemplarzach, zapisując numer sprawy, nazwisko i imię właściciela depozytu. Jeden egzemplarz wykazu winien być przesłany do Skarbca Emisyjnego Banku Polskiego, który po zakończeniu sprawy dokona wymiany. Drugi egzemplarz wykazu pozostaje w sądzie w celu prowadzenia ewidencji przez wykreślanie pozycyj spraw załatwionych. Przy nadsyłaniu względnie wydawaniu bezpośrednio petentom poszczególnych depozytów, należy powoływać się na przesłany wykaz z numerem sprawy.

Wykazy powyżej wspomniane winny być sporządzone przez sądy do dnia 15 marca 1926 r. i przesłane do Skarbca Emisyjnego Banku Polskiego do dnia 31 marca 1926 r.

Koszty związane z przesyłaniem depozytów pocztą obciążają właścicieli depozytów i będą potrącane z kwoty otrzymanej przy wymianie.

Warszawa, dnia 13 listopada 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 953/II. G. S./25

w sprawie

rozszerzenia postanowień § 39 przepisów rachunkowo-kasowych.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Zawiadamiam, że § 39 przepisów rachunkowo-kasowych i § 100 instr. dla kas skarbowych z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. Urz. Min. Sk. № 45, Monitor Polski № 285 z r. 1921) uzupełnione zostały przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli w sposób następujący:

Przy dwóch lub większej ilości potrąceń z asygnowanej sumy władze (urzędy) asygnujące są obowiązane wykazywać w treści asygnacyj tylko ogólne sumy tych potrąceń z powołaniem się na specyfikację na odwrotnej stronie asygnacji oraz na ilość załączonych do asygnacji dowodów przychodowych (wykazów lub deklaracyj). Poszczególne zaś kwoty potrąceń mają być uwidoczniane na odwrotnej stronie asygnacji i stwierdzane tam podpisem urzędnika, kontrasygnującego asygnacje w myśl § 27 powołanych przepisów.

Poszczególne kwoty potrąceń, dokonanych z asygnowanej sumy, mają być także uwidoczniane na odwrotnej stronie talonu i stwierdzane podpisem urzędnika kontrasygnującego.

Wymagane powołanym na wstępie paragrafem przepisów rachunkowo kasowych dowody przychodowe (wykazy lub deklaracje) winny być podpisywane przez urzędnika, kontrasygnującego asygnację.

Wypisywanie poszczególnych kwot potrąceń na odwrotnej stronie asygnacji i talonu winno być uskuteczniane treściwie w sposób, umożliwiający kasie skarbowej zaznaczanie dat i pozycyj dziennika przy każdej kwocie. Może być użyteczny do tego celu odcisk stempla:

Adnotacja kasy	Dz. § budżetu	Tytuł potrącenia	Kwota

Warszawa, dnia 17 listopada 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

KOMUNIKAT

w sprawie fałszywego biletu bankowego 50-cio złotowego I emisji.

W Warszawie zatrzymano falsyfikat biletu bankowego 50-cio złotowego z datą 28 lutego 1919 r.

TYP IV.

Falsyfikat ten oznaczony A. 37 № 087701/A. 37 018473 wykonany jest na papierze odmiennym, gładkim, podczas gdy bilety autentyczne drukowane są na papierze lekko rypsowanym (wytłoczona drobna krateczka).

Znak wodny tłoczony i lekko natłuszczony z odwrotnej strony biletu.

Kolory farb tła, rysunków i napisów jaśniejsze, podpisy i numeracja ciemniejsze.

Rysunki z kompozycyj festonowych, martwej natury, oraz rogów obfitości odmienne w szczegółach, cieniowane kreskami w jednym tylko kolorze lila, podczas gdy na biletach autentycznych, rysunki te są cieniowane kreskami lila i biegnącemi skośnie do nich kreskami bronzowemi.

Ramka konturu strony przedniej składa się z 8 linij cienkich, w bilecie zaś autentycznym 2 linje środkowe są grubsze, zlewające się.

Wizerunek Kościuszki, odmienny w cieniowaniu twarzy, robi wrażenie spełzniętego, przyczem na policzkach zbyt silne występują kreski ukośne w kolorze lila. Tło portretu wykonane kropkami granatowemi, ułożonemi w linjach pionowych i poziomych, podczas gdy na bilecie autentycznym kropki w kilku miejscach zlewają się w linje pionowe.

Godło Państwa — orzeł w wykonaniu nieco odmienny, różni się głównie rysunkiem oka, dziobu, języka, szyi i korony szerszej u podstawy.

Liczby 50 w narożkach biletu wykonane są odręcznie na materjale, z którego tłoczono.

Kontury cyfr nieostre, wysokość i krój różne. Litera Z pod liczbami 50 po stronie przedniej u dołu prawie niewidoczna.

Podpisy odmienne, grubsze.

Cyfry numeracji niekształtne, miejscami zalane.

Falsyfikat biletu bankowego 50-cio złotowego typ III wykonany nieudolnie i łatwy do rozpoznania nie był opisywany. Bank Polski (—) *Rybiński, Orczykowski.*

UZUPEŁNIENIE № 2 z roku 1925

wykazu zaliczek w znaczkach sądowych, ogłoszonego w Dz. Urzęd. Ministerstwa Sprawiedliwości № 13/1925, jako załącznik do § 6 instrukcji o obrocie i kontroli znaczków sądowych:

№ kol.	SĄD	Zaliczka w znaczkach sądowych w ogólnej sumie zł.	Właściwa kasa skarbowa
173-a	Sąd Pokoju w Nowem-Mieście	500	w Rawie-Maz.

ADWOKATURA:

Obwieszczenie.

Rada Adwokacka w Warszawie niniejszem ogłasza, że został wykreślony z listy adwokatów okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie:

Adwokat Józef Kamiński, zam. w Warszawie, na własne żądanie.

Został przyjęty w poczet adwokatów:

Teodor Tujakowski z siedzibą w Łodzi, ul. Nawrot 38-a.

Zostali przyjęci w poczet aplikantów adwokackich:

Teodor Iwiński z siedzibą w Łodzi przy ul. Dzielnej 6,
Marek Frenkiel z siedzibą w Warszawie, ul. Tamka 42,
Jozue Mirabel z siedzibą w Warszawie, ul. Hoża 7,
Wacław Bożentowicz z siedzibą w Warszawie, ul. Marszałkowska 46,
Mieczysław Rozenberg z siedzibą w Warszawie, ul. Złota 34,
Samuel Leopold Margules z siedzibą w Warszawie, ul. Koszykowa 19,
Alfred Detlef Eckersdorf z siedzibą w Łodzi, ul. Piotrkowska 106,
Eugenjusz Ernst z siedzibą w Warszawie, ul. Koszykowa 59,
Zygmunt-Stanisław Rozenberg z siedzibą w Warszawie, ul. Zimna 5,
Stefan-Juljusz Konorski z siedzibą w Łodzi, ul. Narutowicza 30,
Bronisław Tusiewicz z siedzibą w Warszawie, ul. Szkolna 4.

Zgłosił się o przyjęcie w poczet adwokatów:

Dr. Karol Rosco-Bogdanowicz, b. starszy referent Sekretarjatu Prawn. Najw. Tryb. Admin., zam. w Warszawie przy ul. Czackiego 14 m. 17, z siedzibą w Warszawie.

Zgłosili się o przyjęcie w poczet aplikantów adwokackich:

Marja Centnerszwer, aplik. sąd. w Warszawie, ul. Ujazdowska 43,
Bolesław Nowak, aplik. sąd. w Piotrkowie, ul. Kaliska 1.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Józef-Jakób Hruszowski z siedzibą w Żmigrodzie.

Z powodu wyjazdu adwokata D-ra Samuela Sterna z Radłowa, ustanowiony został po myśli §§ 14 i 28 lit. h. ord. adw. jego substytutem Dr. Henryk Rosenman adwokat w Radłowie.

Zrezygnował z adwokatury:

Dr. Adam Zagórowski adwokat w Krakowie z dniem 5 listopada 1925 r., a jego substytutem ustanowiony został Dr. Władysław Marekowski adwokat w Krakowie.

Przeniósł się:

Dr. Wilhelm Osterweil z Tarnowa do Radłowa.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Przemyślu.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Henryk Reichmann z siedzibą w Przemyślu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Cieszynie.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Arion Hemerman z siedzibą w Skoczowie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisany na listę adwokatów:

Dr. Witold Prądzyński z miejscem zamieszkania w Poznaniu.

Przesiedlił się:

Ludwik Echaust z Gniezna do Poznania.

Wykreślony z listy adwokatów:

Dr. Kazimierz Nieć w Wolsztynie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Toruniu.

Wpisani na listę adwokatów:

Brunon Suhre z miejscem zamieszkania w Lubawie,
Włodzimierz Artymowski z miejscem zamieszkania w Sępolnie,
Józef-Zbigniew Bieszk z miejscem zamieszkania w Toruniu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Przesiedlił się:

Jan Podkownik, adwokat w Wodzisławiu do Żor.

Skreślono z listy adwokatów:

Dr. Roberta Beringa, adwokata w Rybniku, wskutek zrzeczenia się przez niego wykonywania adwokatury.

KONKURSY.

Przy sądzie okręgowym w Nowym Sączu opróżniona jest posada wiceprezesa sądu okręgowego.

Podania o tę posadę można wnosić w drodze służbowej na ręce prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie do dnia 10 grudnia 1925 r.

W okręgu prokuratury apelacyjnej w Toruniu opróżnione są stanowiska podprokuratorów przy sądach okręgowych w Toruniu, Chojnicach, Starogardzie i Grudziądzu. Udokumentowane podania o te posady wnosić należy w drodze służbowej na ręce prokuratora przy sądzie apelacyjnym w Toruniu do końca grudnia 1925 r.

BIBLJOGRAFJA.

Wyszedł z druku Skorowidz do Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, opracowany przez adwokata Witosława Kclisko.

Skorowidz zawiera encyklopedycznie ułożony całokształt materjału, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej do dnia 1 czerwca 1925 r.

Do nabycia w Redakcji Dziennika Ustaw R. P. pl. Krasińskich 12.

Cena 6 złotych.

Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości. № 30839

Cena 25 groszy.